

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

46

НАУКОВО-
МЕТОДИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

Матеріали конференції

*Перспективи розвитку
науково-методичного забезпечення навчального
процесу в умовах запровадження нового
Закону України «Про вищу освіту»*

ОДЕСА 2015

Матеріали друкуються відповідно до рішення 46-ї науково-методичної конференції ОНАХТ “Перспективи розвитку науково-методичного забезпечення навчального процесу в умовах запровадження нового Закону України «Про вищу освіту»”, яка проходила 8–10 квітня 2015 року.

Склад редакції: Єгоров Б.В., д-р техн. наук, професор,
Трішин Ф.А., канд. техн. наук, доцент,
Загорученко М.В., канд. техн. наук, доцент,
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор,
Кананихіна О.М., канд. техн. наук, доцент,
Мураховський В.Г., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Волков В.Е., д-р техн. наук, професор,
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор,
Кручек О.А., канд. техн. наук, доцент,
Корнієнко Ю.К., канд. фіз.-мат. наук, доцент,
Нарушевич-Васильєва О.В., канд. філол. наук, доцент.

Мета будь-якого навчального модуля – цілком конкретне збагачення системи знань, навичок, умінь і/або уявлень студента.

При визначенні змісту навчального модуля необхідно чітко визначити:

- межі його предметної області;
- опорні модулі, тобто модулі, без вивчення яких неможливо успішне освоєння даного модуля (або вихідний рівень знань і навичок);
- суміжні модулі, тобто модулі, в яких розкривається зміст найбільш близьких у семантичному відношенні до даного модулю предметів вивчення (тобто маршрут вивчення).

Семантична самостійність і самодостатність модуля дозволяє пересувати його у навчальному процесі без особливого збитку логіці і послідовності навчання.

Будь-яке навчання покликане розвивати схильності і пізнавальні інтереси студента, формувати навички та вміння, бути мотивованим, диференційованим і практико-орієнтованим, готувати до безперервної освіти, ініціювати самоосвіту. Все це інтегрується у модульній технології навчання.

ПРО ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Є.О. Григор'єв, Г.М. Павленко, Т.І. Ткачук

Економічна теорія – наука, в якій з часом змінюється не тільки її зміст і структура, але й саме визначення її предмету. Так, протягом століть назад змінювалася від грецької економії через французьку політичну економію до англійського економічного економіксу.

Але за кожною назвою – свій, відмінний предмет. Ми не торкаємося причин такої зміни, які лежать в площині ідеології, політики, соціальних відносин.

Тим не менш треба констатувати, що зараз є повна розпливчатість, неконкретність визначення предмету економічної дисципліни. Адже всі навчальні дисципліни в вузі є теоретичними. Таким чином треба з'ясувати місце і співвідношення фундаментальних та прикладних економічних наук та їх співпорядкованості.

В цьому плані важлива подальша доля політичної економії (в широкому розумінні слова), її занепад, можна сказати розгром та наслідки цього для підготовки спеціалістів і для економіки країни.

Чому відбулася зміна політекономії на економічну теорію? З суто ідеологічних причин і політекономія пов'язується з СРСР, більше того, це була марксистська політекономія. Тому її механічно відкинули, не враховуючи думку спеціалістів. На що змінили? Дуже у нагоді тут стався економікс, тобто теорія в утилітарному, спрощеному вигляді, а власне економічна теорія американської економіки х-десятилітньої давнини. Навряд чи перейменовувателі та псевдореформатори освіти пам'ятають що політекономія – це з 1615 р., а також дослівний переклад назви.

Так, зараз ейфорія вже пройшла і прийшла пора тверезого осмислення та зважених висновків на рівні наукового співтовариства. Але спрацьовує інерція – відкидання політекономії відображено як в навчальній літературі, так і в навчальних програмах.

Економічна теорія набагато ширше політекономії і включає всі економічні дисципліни, політекономія – лише аналіз соціально-економічних відносин. Що стосується економікса, то це предмет більш вузький і суттєво відрізняється. Економікс ігнорує економічні відносини, замінюючи їх майновими відносинами, економічні закони, які є предметом політекономії, в економіксі або не вивчаються, або розглядаються як суб'єктивні. Окрім того, в економіксі об'єктом дослідження є не суспільне виробництво, а тільки одна його сфера – ринкова економіка. Саме тому досліджуються не суттєві зв'язки і категорії (наприклад вартість), а поверхові – ціна.

Політекономія досліджує людину, як соціальну істоту, «homo oeconomicus», економікс – як біологічний тип, звідси – проповідь індивідуалізму, принцип атомізації суспільства.

СУЧАСНІ ПАРАДИГМИ ТА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ЗНАННЯ ЯК АКЦЕНТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

О.М. Герєга

Набуття знань – складний багатофакторний процес, що вимагає конструктивних зусиль і творчої активності. До традиційних проблем вищої освіти, серед інших, відносять мотивацію студентів до цілеспрямованого освоєння професії та залучення до досягнень сучасної науки.

Акумуляція і осмислення знань, становлення нових наукових парадигм – перманентний об'єктивний процес. У другій половині двадцятого сторіччя, як відомо, до наукового обігу увійшли системи поглядів і понять, які якісно змінили сучасне знання. Навіть вибрані майже навмання для прикладу – теорія систем, нестандартний математичний аналіз, синтетична теорія біологічної еволюції, супрамолекулярна хімія, теорія детермінованого хаосу, – демонструють міць і глибину змін, що відбулися.

Операціям і процедурам, на яких базується сучасне виробництво, як і процесам, які відбуваються в суспільстві, властива взаємна залежність порядку і хаосу, що типово для природних явищ. Сучасне порозуміння хаосу як надскладного порядку є основою створення технологій іншого рівня складності, іншої міри проникнення у суть процесів, наприклад, дозволяє проектувати процеси, що протікають на взаємодіючих масштабних рівнях.

Майстерність пізнання не піддається повному опису; відчуття успішності в просуванні до мети, якщо воно супроводжує нашу роботу, пояснюється не тільки запасом відомостей, кваліфікацією і майстерністю: така впевненість – результат особистісного знання, що, зазвичай, проявляється в дії, яка є логічно недеталізуємою [1]. Невимовне у вигляді раціональних формулювань і

ВПРОВАДЖЕННЯ В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ПРОГРАМИ САПР AUTOCAD – ШЛЯХ ДО ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ	
Г.В. Коркач, С.М. Павловський, Т.Є. Лебеденко, О.М. Котузаки	146
ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ» У СУЧАСНИХ УМОВАХ	
О.І. Данилова	148
МОДУЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ	
О.О. Євтушевська	149
ПРО ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ	
Є.О. Григор'єв, Г.М. Павленко, Т.І. Ткачук	150
СУЧАСНІ ПАРАДИГМИ ТА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ЗНАННЯ ЯК АКЦЕНТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
О.М. Герєга	151
ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
Л.Я. Донець, С.О. Смірнова	152
ПРО СТРУКТУРУ ТА ЗМІСТ ІНЖЕНЕРНОЇ ГРАФІКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
О.А. Краснодарська	153
МУЛЬТИМЕДІЙНІ ПРЕЗЕНТАЦІЇ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
В.М. Петров	155
ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ ПИТАНЬ З ОХОРОНИ ПРАЦІ В ГАЛУЗІ	
З.М. Сахарова	156
ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН КАФЕДРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	
О.А. Нетребський, В.М. Лисюк	157
ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ДИСЦИПЛІНИ «БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ»	
О.А. Нетребський, С.М. Неменуца	160
ДЕЯКІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ПРОГРАМУВАННЯ МОБІЛЬНИХ ПРИСТРОЇВ» У ВНЗ	
Н.В. Кальмус	162
ЯК ПРОВЕСТИ ЕФЕКТИВНУ ЛЕКЦІЮ?	
Н.В. Ліщенко	163
РОБОТА З ЮРИДИЧНОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ ТА ЗАКОНОДАВЧОЮ БАЗОЮ ПІД ЧАС САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ	
В.О. Орлова	164
ВИВЧЕННЯ НОВИХ ПОНЯТЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ НА ЗАНЯТТЯХ ЗІ СТУДЕНТАМИ ОНАХТ	
І.А. Осадча	166
СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ОСВІТНЬО-КВАЛІФІКАЦІЙНОГО РІВНЯ СПЕЦІАЛІСТІВ- ПИВОВАРІВ	
І.В. Мельник	167
ДЕЯКІ МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ У ВИЩИХ ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	
Н.В. Нужна	168
КОМБІНУВАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ І ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ У ПРОЦЕСІ ЕКОНОМІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ	
В.І. Колесник	169
ЗНАЧЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У ФОРМУВАННІ ПРИЙНЯТТЯ ЕФЕКТИВНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	
О.П. Ощепков	171
РОЛЬ ДИСЦИПЛІН ХІМІЧНОГО НАПРЯМКУ В НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
С.П. Решта	172
ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ»	
О.Г. Шишко	173